Ч. 197. Второк 2 (15) вересня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциі:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Гостина Найясн. Пана у Львові.

День 13 вересня с. р. останесь памятний в історії міста Львова. Вже від досьвіта спішили жителі міста на сьвяточно прибрані улиці, щоби ще завчасу захопити догідне місце і побачити старенького Монарха, котрий того дня загостив до столиці нашого краю. Лиш з великим трудом удало ся сторожи горожаньскій удержати порядок на просторі майже три кільометри довгім, через котрий переїзджав Цісар. О осьмій годині почали сходити ся на головний дворець всі достойники і станула компанія 15. полку піхоту з музикою. Точно о 9 годині 26 мін. задзвонили в місті всі дзвони, а на прекрасно удекорованім двірци станув двірский поїзд. З тисячів грудий понїс ся окрик „Най живе!“, войско спрезентувало оружиє, а музика заграла імн цісарский.

На двірци дожидали Монарха Є. Ексц. п. Намістник ґр. Андрій Потоцкий, Є. Ексц. п. Маршалок краєвий ґр. Станислав Бадені, президент міста Львова др. Малаховский і ґенераліция з комендантом місця ґен.-майором Помянковским. Є. Вел. Цїсар висївши з ваґона, увійшов до ждальні, а звідтам в супроводі Є. Екселенциі п. Намістника поїхав улицями Городецкою і Шептицких, до соборної церкви сьв. Юра. По переду їхав начальник сторожи горожаньскої радний міста п. Рідль, за ним їхав президент міста др. Малаховский, а відтак повіз двірский, в котрім їхав Найясн. Пан з Є. Ексц. п. Намістником. Позаду їхали два повози з двірскою дружиною, поїзд Єго Ексц. Маршалка краєвого і на конець поїзд директора полїциі правит. радника п. Шехтля.

В'їзджаючи до міста, вступив Цїсар насамперед до архікатедральної церкви сьв. Юра. Тут при вході і на першім подвірю уставились були братства церковні руских церквий львівских і рускі товариства „Зоря,“ „Боян,“ „Сокіл,“ „Днїстер,“ „Ставропигія“ і др. Хор руского „Сокола“ повитав Монарха піснию Бортняньского „Сей день.“ На богато удекорованих сходах перед катедральною церквою повитало Найн. Пана духовеньство: Є. Ексц. Преосьв. Митрополит ґр. Шептицкий, Владика перемиский Преосьв. еп. Чехович, митрати Фациевич, Білецкий, Туркевич, Волошиньский і крилошани. В хвили, коли Найясн. Пан входив до церкви під бальдахіном, котрий несли Глиджук, Барвіньский, Шухевич і Лісковацкий, сипали єму дївчата цьвіти під ноги. В церкви засїв Найясн. Пан на приготовленім для него тронї, а Впреосьв. Митрополит відправив коротку ектенію, по котрій Монарх вийшов з церкви, сїв знов до повоза та серед грімких окликів поїхав дальше улицями міста до латиньскої катедри.

Тут при вході повитав Манарха Впреосьв. Архієпіскоп Більчевский, окружений капітулою і духовеньством, а Цїсар під бальдахіном, котрий несли радні міста, зайшов в глубину церкви і тут засїв на богато удекорованім тронї. Опісля Архієпіскоп Більчевский відправив тиху службу Божу. В катедрі зібрали ся були також всї власти правительственні і автономічні, шпалїр творила охотнича сторожа пожарна, а дївчата з львівских шкіл народних сипали Монарсї цьвіти під ноги.

По службі Божій поїхав Монарх улицею Театральною, площею Марийскою, Галицкою і Бернардиньскою та улицею Чарнецкого до намістникївскої палати. Всюди на улицях і площах, котрими Монарх переїздив, були уставлені процесиї церковні, молодїж шкіл народних і середних та всїлякі корпорациї. Перед палатою намістникївскою уставив ся був корпус офіцирский і відділ ветеранів з музикою. Грімкі оклики неслись вже здалека і давали знати, що Найясн. Пан доїзджає до палати. Наконець заграла музика імн народний, перед палатою станув цїсарский поїзд, з котрого висїв Монарх і перейшовши вздовж фронту корпуса офіцирів, зайшов до палати і тут, заким ще приймав депутациї, зложив візиту Пани Намістниковій ґр. Андрієвій Потоцкій.

(О принятю депутаций, промови їх і відповіди Монарха подамо в слїдуючім числї).

## Новинки.

*Львів дня 14 го вересня 1903.*

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий повернув вчера вечером з Комарна до Львова, аби взяти участь в відкритю Сойму, а нинї пополудни їде назад до Комарна і забавить там аж до від'їзду Цїсаря.

12)

## Пес Баскервілїв.

*(З анґлїйского — Конана Дойля).*

(Дальше).

Але я квапив ся до сер Генрія. Похмурий краєвид, смерть бідолашного коня, дивний голос, що в білий день приводив на думку страшний переказ про пекольного пса, все те навіяло мене неясним сумом. В додатку до тих, більше або менше невловимих вражінь прилучила ся зовсім вже виразна осторога міс Степлетон, висказана з такою повагою, що годі було сумнївати ся про якісь важні, хоч таємні причини. Длятого помимо всяких просьб я відказав ся рішучо від дальшої гостини, не лишив ся на сніданю і вибрав ся сейчас назад тою стежкою, котрою прийшов.

Та мусїла бути ще якась коротша стежка, звістна лише для місцевих мешканців, бо коли я доходив до гостинця, узрів на диво гарну міс Степлетон. Сиділа на камени при дорозї. Лице у неї почервоніло, очивидно від скорого ходу, а приложена до грудий рука немов хотїла втихомирити бите серця.

— Я бігла що сил, щоби заступити вам тут дорогу — сказала. — Не було коли нарядитись навіть в капелюх. Довго задержуватись тут не можу, бо готов брат замітити, що мене нема. Я хотїла лише перепросити вас за ту похибку.... я взяла вас за сер Генрія. Прошу вас, забудьте мої слова, котрі до вас зовсїм не відносять ся.

— Але я не можу їх забути, міс Степлєтон — відповів я. — Я приятель сер Генрія, а єго небезпека обходить так само й мене. Скажіть же мені ласкаво, длячого ви так горячо бажаєте, щоби сер Генрі вернув до Льондону?

— Жіночі примхи, докторе Ватзон! Як пізнаєте мене лїпше, то побачите, що я не все умію пояснити причини моїх слів та діл.

— Нї, нї. Памятаю дрожанє вашого голосу. Памятаю погляд ваших очий. Благаю вас, панї, будьте для мене щирою, бо від часу мого приїзду в ті сторони чую, що мене окружає якась тайна. Житє видає ся менї тут подібним до великої ґрімпеньскої трясавини: засїяна зеленими купинами, де чатує на чоловіка смерть, а нїгде нема провідника, котрий вказав би властиву дорогу. Прошу, скажіть менї, що та осторога має означати, а прирікаю вам, що повторю єї сер Генрієви.

Вираз нерішучости пробіг на хвильку по єї лици; але ще скорше єї очи приняли холодний, суворий блеск і она сказала:

— Привязуєте до моїх слів за велику вагу. Смерть сер Черльса була тяжким ударом для мого брата і для мене. Ми жили у тїсних зносинах, а дорога через багнища до нашого дому становила єго улюблений прохід. Був глубоко тронутий проклятєм, яке повисло над цїлою родиною, отже не дивниця, коли по єго траґічній смерти я почала вірити, що єго тревога не була безосновна. Тому я й тепер бою ся, а коли довідала ся, що до замку прибуває новий дідич, уважала своїм обовязком остеречи єго перед нещастєм, яке єму грозить. Лише се мала я на думцї.

— Але в чім полягає небезпечність?

— Ви чули казку про пса?

— Не вірю в такі нісенїтницї.

— Але я вірю. Коли маєте який вплив на сер Генрія, заберіть єго з тої місцевости, котра приносила все нещастє єго родинї. Сьвіт широкий. Чому сер Генрі має лишити ся тут, де грозить єму лихо?

— Тому як-раз, що грозить. Така вже вдача сер Генрія. Побоюю ся, що не намовлю єго до виїзду, коли не скажете менї дещо більше.

— Не можу сказати, бо сама не знаю.

— Хочу завдати вам одно питанє, панї. Коли у ваших словах, виречених при першій нашій стрічи, не скривало ся глубше значінє, то чому ви не хотїли, щоби почув їх брат?

— Мій брат хоче конче, щоби в замку мешкав дідич, бо сего вимагає добро цїлої убогої околицї. А гнївав би ся дуже, колиб дізнав ся, що стараю ся наклонити сер Генрія до виїзду. Досить, що я сповнила свій обовязок і тепер мушу вертати. Інакше брат ще догадає ся, що я з вами розмовляла. До побаченя!

Обернула ся і за кілька хвиль щезла поза відломками скал, а я з неясною тревогою в души вибрав ся дальше до Баскервіль Галь.

VIII.

Від тепер буду слїдити хід подій, переписуючи свої листи до Шерльока Гольмса. Лежать передомною на столї. Вправдї недостає

— **Перше засїданє сегорічної соймової сесиї** відбуло ся нинї перед полуднем. На дневнім порядку того засїданя було кількадесять справоздань і предложень Видїлу краевого. Хід нарад того засїданя подамо завтра.

— **Перенесеня.** П. Мінїстер судівництва перенїс радників судових: Фр. Вучиньского начальника суду повітового в Монастирисках до Стрия і Теоф. Ґроховича начальника суду повітового в Динові до Перемишля; секретарів судових: дра Володисл. Гошовского з Самбора до Львова, дра Як. Горовіца з Козової до Дрогобича. Бол. Лїтиньского з Бурштина до Жовкви, Ів. Ґайльгофера з Рожнїтова до Стрия, Ів. Кивелюка з Товмача до Копичинець, Ів. Цурковского з Мільницї до Тернополя, дра Мих. Конюшецкого з Риманова до Самбора і Йос. Старжиньского з Копичинець до Тернополя. — Заступник прокуратора державного Йос. Ганчаковский перенесений з Тернополя до Львова.

— **Доповняючий вибір** одного члена ради повітової в Калуши з громад сїльских розписала Президия ц. к. Намістництва на день 21 жовтня.

— **Державна запомога.** Wiener Ztg. оголосила цїсарске розпоряджене, котре дае правительству до розпорядимости кредит до квоти 15 мілїонів корон на запомоги для населеня потерпівшого від елементарних нещасть і на направу ушкоджених предметів державних (комунїкаций). З сеї квоти дїстане населене Чехії 6 мілїонів, Шлезка 3 мілїони, Галичини 2,900.000 К.

— **Звільненє від податків нових домів.** Wiener Ztg. оголошує закон, на підставі котрого 10-лїтний період податкової вільности для перебудованих домів у Львові, продовжено на дальших 10 лїт.

— **Перша комасация ґрунтів.** Громада Хишевичі в рудецкім повітї зажадала переведеня комасациї ґрунтів і висланя в тій цїли комісаря. Обшар, якиї мае ся скомасувати, обнимае 1.600 моргів, а внесене на комасацию підписало 121 господарів, с. е. $^3/_4$ всїх властителїв комасацийного ґрунту. В тій справі краевий Видїл звернув ся до краевої комісиї рільничої, яка переводить комасациї.

— **Пожарний „Сокіл“ в Вишенцї,** городецкого повіта, основано на філїяльних статутах „Сокола“ у Львові. Статути вже затверджені.

— **Конкурс.** Для роздаря запомог з ювілейної фондациї судових урядників висшого суду краевого у Львові за рік 1903, оповіщує ц. к. Намістництво конкурс до 15 жовтня с. р. Користати з тої фондациї можуть вдови і сироти по судових урядниках XI, X і IX кляси ранґи. До поданя треба долучити сьвідоцтво убожества і документи, доказуючі, що муж взглядно отець був урядником одної з тих кляс ранґи в згаданім судовім окрузї. Поданя треба вносити в означенім реченци до ц. к. Намістництва.

— **В справі будови руского театру у Львові.** Радник будівництва у Відни, п. Гельмер приїхав оногди до Львова на запросини Комітету будови театру, оглянув закуплену площу, узнав місце за незвичайно відповідне і користне, а знявши ситуацийний плян, обіцяв виготовити плян театру ще сего року, аби з весною могла розпочатись будова.

— **З академичної (рускої) ґімназиї у Львові.** До чотирох висших кляс вписало ся доси 281 учеників, а іменно до кляси: V—31+32; VI—41+42; VII—32+41; VIII—31+31. Всї кляси висшої ґімназиї, як видно, мають по два відділи. В пятницю і в суботу відбували ся вписи і іспити вступні і поправчі до низшої ґімназиї, а нинї розпочав ся шкільний рік торжественним богослуженем, в котрім взяла участь вся молодїж ґімназияльна.

— **Пятнистий тиф в Галичинї.** В часї від 1 до 7 с. м. донесено про отсї нові случаї пятнистого тифу: в пов. Добромиль (Грабовиця) 3 случаї, в пов. Городенка (Гарасимів) 2, в пов. Камінка (Нивицї) 1, в пов. Кольбушова (Копцї і Кшонтка) 17, в пов. Надвірна (Ослави чорні) 2. Разом отже 25 нових случаїв.

— **Пожарний „Сокіл“ в Гадинківцях** повіта гусятиньского, основано на філїяльних статутах у Львові. Ц. к. Намістництво затвердило вже статути.

— **З Бережан** пишуть: Дня 3 с. м. устроїла тут. філїя Тов-а педаґоґічного величавий концерт в память 60 роковин смерти Маркіяна Шашкевича. Концерт випав вповнї гарно. На особливе признане заслугують: деклямация п. Яр. Бачиньскої, гра п. Ев. Бачиньскої на фортепянї і академика Гальберталя на скрипцї, як рівнож і відчит проф. Бачиньского та пісні мішаного хору (Даремне пісне, Ой ішли наші...) під управою проф. Лукіяновича. У виставі „Настоящих“ взяли участь пп. О. Бачиньска і Г. Кордубівна, др. Чайковский, проф. Хомик і п. А. Цурковский і віддали свої ролї дуже добре. По концертї відбув ся комерс і товариські забави, які перетягнули ся до 6 год. рано. Дохід 100 К призначено на „Селяньску бурсу в Бережанах“.

— **Для женьского інститута сьв. Ольги у Львові** потрібна зараз женщина, що змогла би вести господарску часть і помагала в веденю дївчат. В тій цїли пожадана особа, обізнана трохи з мійским господарством, оборотна і відповідна до веденя молодїжи. Безпроволочні зголошеня до п. Мариї Білецкої (улиця Академічна, ч. 8).

— **Вибух на корабли „Васкапу“.** Катастрофа на корабли Васкапу, про яку ми оногди згадували, лучила ся, як доносять близші вісти, серед таких обставин. О годинї 4-ій рано дали ся чути дві експльозиї в відступах 10-мінутових. Перший машиніст вибігши на поклад, побачив, що вже нема капітана анї двох офіцирів і обійнявши сам команду, зарядив передувсїм спущене на воду ратункових човнів. Одно з них переповнене подорожними, що хотїли ратувати ся, перевернуло ся і всї погибли. Доперва по двох годинах наблизив ся корабель до берегів. Пожар прибрав тимчасом величезні розміри і займив простір від сальону до переду корабля. Почали гасити пожар, а рівночасно човна з берега забрали чотирох оставших при житю подорожних і 15 людий залоги. Експльозия лучила ся в часї зміни варти. Тим толкує ся, що оба офіцири вилетїли у воздух разом з керманичем. Трупа капітана найдено в мори. В корабельних кабінах було богато попалених трупів подорожних. Похоронено їх в Бурґасї.

— **За пять днїв через океан.** З Нового Йорку доносять, що прибув там парохід гамбурского товариства, перепливши океан за 5 днїв, 11 годин і 54 мінут. Так скоро не переплив ще нї один парохід моря з Европи до Америки.

— **Великий огонь.** Дня 6 с. м. вибух огонь на обшарі двірскім у Вільхівци, повіта борщівского, власности Ізраіла Гафнера. Огонь

мені одна картка, але впрочім уложені в порядку, в якім були написані, і передають мої чувства та підозріня вірнїйше, чим я годен був їх затямити, хотяй з другої сторони мушу признати, що всї вражіня з тих подій врізали ся глубоко в мою тямку.

Баскервіль Галь, 13 жовтня.

Дорогий Гольмсе!

Мої попередні листи і депеші повідомили Тебе докладно про все, що доси зайшло в тій Богом забутій закутинї. Чим довше чоловік тут живе, тим глубше суворий дух багнищ проникае душу, тим більшою грозою наповняе їх безмежний премір та їх страшна принадність.

Хто раз дїстав ся до них, той полишив за собою всякі слїди сучасної Анґлїї, а зате стрічае на кождім кроцї оселї передісторичних людий. Куди-небудь повернеш ся, всюди бачиш домівки тих забутих поколїнь, їх гроби та величезні камені, котрі мабуть вказують на місця, де знаходили ся їх сьвятинї.

Споглядаючи на ті сїрі, камінні хати на стрімких узбочах, забуваєш про столїтє, в якім живеш, а колиб так побачив нечайно вкритого шкірою та оброслого волосем чоловіка, що виходить з низьких дверий і закладае на тятиву свого лука стрілу, закінчену острим кременем, здавало би ся тобі, що его присутність в тім місци природнїйша, чим Твоя власна.

Треба лише дивувати ся, чому наші передісторичні предки замешкували так густо сю землю, котра без сумніву була дуже неурожайна. Я не археолоґ, але здогадуюсь, що було се племя невоевниче та поневолене, котре мусїло вдоволяти ся тим, чого инший нарід не хотїв вже брати.

Все те однак не мае нїчого спільного з задачию, яку Ти менї поручив, і не зацїкавить мабуть Твого, строго практичного ума. Памятаю добре, що для Тебе байдуже, чи земля обертае ся довкола сонця, чи сонце довкола землї. Тому вертаю до подій, які доторкають сер Генрія Баскервіля.

Коли Ти не одержав від мене за кілька послїдних днїв нїякої звістки, причина в тім, що не було що доносити. Але опісля зайшов незвичайний факт, про котрий ти повинен знати. Та передовсїм мушу познакомити Тебе з иншими подробицями загадки, яку маемо розвязати.

Я згадував Тобі вже раз, що на багнищах укривае ся розбійник, котрий утїк з вязницї. О скілько здае ся, він опустив вже ті сторони, і се успокоїло трохи тутешне населене. Вже тиждень минув від его утечі і за той час нїхто его не бачив, анї не чув про него. Годї припускати, щоби він доси скривав ся на багнищи. Скрити ся міг би дуже легко в якій-небудь печері, але не мав би що їсти, хиба що зловив би та зарізав одного з баранів, що пасуть ся на узбочах гір. Думаемо отже, що утїк звідси і доохрестні господарі сплять тепер спокійнїйше.

В замку е нас чотирох мужчин, котрі могли би оборонити ся на случай потреби, але мушу признати ся, що думка про Степлетонів непокоїла мене часто. Мешкають на самотї, держать лише служницю і старого слугу, а сам Степлетон не визначае ся зовсїм силою. Був би отже разом із сестрою прямо безборонний в руках такого злочинця, як збіглець з Нотінґ Гіль, коли-б дїстав ся до них. Сер Генрі журив ся тим не менше від мене і постановив, щоби конюх Перкінс ночував у Степлетонів; але они не хотїли про се й чути.

Ся печаливість баронета походить звідси, що наш приятель починае живо інтересувати ся гарною сусїдкою.... Не дивниця; серед такої глуші нападае скука на такого дїяльного, як він чоловіка, а дївчина чарівна. Мае якусь тропікальну, екзотичну принаду, немов горячу кров женщини, що зросла під небом вічного, жаркого лїта; дивна суперечність з холодом та рівнодушностию брата.

Та й він сам приводить кнколи на думку той укритий, під попелом жевріючий огонь. Мае очивидячки великий вплив на сестру. Я замітив, що розмовляючи, споглядае заедно на него, немов дожидае его признаня для своїх слів. Металїчний блеск в очах сего чоловіка, стиснені вузкі губи проявляють вдачу рішучу, а може навіть невмолиму. Я певний, що ти студиював би его з занятем.

Відвідав Баскервіля зараз першого дня, а на другий день рано завів нас обох там, звідки взяла ся казка про жорстокого Гуґона. Ми йшли кілька миль багнищами до дикого місця, що дало основу тій страшній казцї.

Серед диких скал веде коротка долина на малу травою зарослу полянку. По серединї полянки стерчать дві великі каменюки з такими острими та кінчастими вершками, що виглядають як величезні зуби якоїсь пажерливої потвори. Цїле окружене відповідае під кождим оглядом видовищу казочної траґедиї.

Сер Генрі розглядав ся з великим розцїкавленем довкола і нераз питав Степлетона, чи вірить дїйстно в то, щоби якась надприродна сила мала вплив на людскі дїла. Говорив весело, але було пізнати, що думае поважно. Відповіди Степлетона були здержливі, дарма що легко було зміркувати, що не говорить всего, та не хоче виявити виразно своєї думки з огляду на баронета. Розказав нам кілька подібних случаїв переслїдуваня родин незвісними силами і полишив нас під вражінем, що вірить також в казку.

Повертаючи домів, ми зайшли на снїданє до Меріпіт Гавз і тут сер Генрі пізнав міс Степлетон.

Від першої хвилї еї вид зробив на нїм глубоке вражінє, і я помиляв би ся дуже, коли те почуванє не було взаїмне. Підчас пово-

був так сильний і великий, що удало ся пригасити аж дня 8 с. м. Згорів весь сегорічний добуток і всї знаряди господарскі. Загальна шкода виносить 117.000 корон а була обезпечена на 80.000 корон. Причина огню незвістна. — З Золочева пишуть: Дня 7 с. м. навістив пожар село Безбруди коло Куткора, в золочівскім повітї. Погоріло 18 селяньских господарств з цїлим припасом збіжа і пашї. З погорільцїв 6 господарів не були обезпечені. Шкода виносить до 60.000 корон. — В Оровім, дрогобицкого повіта, вибух пожар у господаря Войт. Натоньского і знищив цїлу загороду. Обезпечена шкода виносить 1170 корон. Єсть підозрінє, що огонь був підложений. — В Рогізні під Самбором погоріло в наслїдок неосторожности селянки Мариї Лиляк пять селяньских загород. Шкода виносить 4600 корон, з котрих половина була обезпечена.

— **Померли**: Катерина з Копровских Хомикова, жінка артиста маляря і горожанина міста Бережан, дня 10 с. м. в Бережанах, в 48-ім роцї житя; — Саломея з Кордасевичів Яблоновска, вдова по бл. крилошанинї і пароху в Любачеві, дня 9 с. м. в Перемишли, в 61-ім роцї житя.

## ТЕЛЄГРАМИ.

**Хлопи** 14 вересня. Є. В. Цїсар прибув вчера о 2 год. до Бучал. Висївши з ваґона, розмавляв з шефом ґен. штабу бар. Беком і з ґен. Фідлєром, а відтак поїхав з бар. Беком до Хлопів. Рівночасно прибули тут кард. Пузина, Є. Е. п. Намістник ґр. Потоцкий, ґр. Тарновский Станислав, Яворский, маршалок краєвий, ґенералїция і ад'ютанти. Перед резиденциєю дожидали Монарха ґр. Лянцкороньскі. О 3 год. відбув ся обід, на котрий було запрошених 55 осіб. О 4 год. 25 мін. пішов Цїсар пішки до ґр. Лянцкороньских і побув там 20 мінут.

**Відень** 14 вересня. Після вістий, які тут наспіли з Константинополя, настрій воєнний в окруженю султана стає з кождим днем щораз більший. Дорадники султана пруть до війни, заким ще Болгария скінчить збро̂їти ся.

**Париж** 14 вересня. Після вістий з Марсилїї нема вже обави, щоби чума ширила ся дальше.

**Білград** 14 вересня. З причини подій в Сербії банк париский відмовив королеви Петрови позички в сумі 1 мілїона.

**Білград**, 14 вересня. Акт обжалованя против офіцирів в Нишу опирає ся на тім, що у відозві забраній у арештованих було поставлене внесенє на убитє всїх участників в заговорі против короля.

## Надіслане.



роту говорив лише про неї, а тепер нема майже дня, щоби не бачив ся з братом та сестрою. Нинї загостили обоє до нас на обід, а на другий тиждень ми виберемо ся до них.

Можна би надїяти ся, що така партия для Степлєтона повинна би бути вельми по нутру, тимчасом я замітив вже нераз велике невдоволенє на его лици, коли сер Генрі в який-небудь спосіб занимає ся его сестрою. Степлєтон привязав ся мабуть до неї незвичайно і вів би дуже самітне житє, колиб єї не стало. Та з другої сторони се було би найвисшим самолюбством, колиб для власної вигоди не допустив до так сьвітлого для неї подружя.

Тому одного я певний: Степлєтон не бажає собі, щоби знакомство молодої пари перемінило ся в любов і я замітив уже кілька разів, що він нїколи не полишає їх самих з собою. Мимоходом мушу тут зазначити, що коли до теперішних трудностий прилучить ся ще любовна історія, то дуже важко прийде ся менї сповняти твоє зарядженє, не відступати від сер Генрія нї на однім проходї. Я втратив би цїлу его симпатию, колиб схотїв сповняти твій приказ дословно.

Перед кількома днями — в четвер, для точности — др. Мортімер був у нас на сніданю. Викопав череп передісторичного чоловіка з могили в Льонґ Давн і не може натїшити ся. Не знаю подібного легковірного ентузияста. По сніданю прийшли Степлєтони і сердешний доктор, на просьбу сер Генрія, завів нас усїх до тисової алеї, щоби розказати нам докладно на місци, як се було тої таємної ночи.

Тисова алея се довга понура дорога поміж двома високими живоплотами; по обох сторонах тягне ся вузкою пасмугою травник. Коли Сер Черльс стояв при фіртці, побачив, як щось ішло понад багнища. Се нагнало єму такого страху, що втеряв притомність, почав утїкати і біг без памяти, поки не умер з утоми та тревоги. Біг довгим, понурим, листистим тунелем. Що за ним гонило? Вівчарский пес з багнищ? Або може чорна, мовчалива, фантастична потвора? Чи дїлала тут людска рука? Чи блїдий, сторожкий Берімор знає більше, чим хоче сказати? Всюди таємність та непевність, але й всюди поза сею загадкою темна тїнь злочину.

Від часу, як я писав до тебе послїдний лист, пізнав я ще одного сусїда, пана Франкляндa з Ляфтер Галь; мешкає яких чотири милї від нас на полудне. Чоловік вже старший, сивий, червоний як бурак, загонистої вдачі. Має одну пристрасть — занадто дбає о виконуванє приписів права. Вгратив вже майно на процеси, а процесує ся з замилуваня, управляє штуку для штуки і буває в тій самій справі раз позовником, другий раз пізваним, тому не дивниця, що цїла та забавка так богато его коштує.

Буває, що замкне нї сїло нї пало публичну дорогу і громада мусить позивати его перед суди. Иншим разом зірве пліт, що окружає чужий ґрунт, впевнює, що тамтуди вела від споконвіку стежка і приневолює властителя обжалувати єго перед судом о насильство. Знає знаменито право власности двора і громади і визискує часом те знанє в користь селян з Фірнворсі, инколи знов на їх шкоду, так що селяни або обносять его з триюмфом по селї або грозять доїхати єму кінця, відповідно до послїдного процесу. Говорять, що має тепер сїм процесів, котрі пожеруть останки его майна і се вирве єму з руки оружиє та вчинить на будуче нешкідливим. Поза тим є се людина лагідна, добродушна і згадую про него лише тому, що ти сам звелїв описати тобі всї особи, що становлять наше окруженє.

(Дальше буде).

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

### Зі Львова

| посп. | особ. | відходить |
|---|---|---|
| | | **День** |
| | 6·22 | До Станиславова, Підвисокого, Потутор |
| | 6·45 | „ Лавочного, Мункача, Борислава |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина |
| | 6·43 | „ Підволочиск з Підзамча |
| 8·25 | | „ Кракова, Любачева, Орлова, Відня |
| | 8·35 | „ „ Відня, Хирова, Стружа |
| | 9·05 | „ Лавочного, Калуша, Борислава |
| | 9·15 | „ Янова |
| | 9·25 | „ *) Самбора, Хирова |
| | 9·40 | „ Белзця, Сокаля, Любачева |
| | 10·35 | „ Черновець, Делятина, Потутор |
| | 10·40 | „ Тернополя, Потутор |
| | 1·14 | „ Янова від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята |
| 1·50 | | „ Підволочиск з гол. двірця |
| 2·04 | | „ „ з Підзамча, Гусятина |
| | 2·10 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята |
| 2·40 | | „ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша |
| 2·50 | | „ Кракова, Відня, Хабівки |
| | 3·05 | „ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9 |
| | 3·15 | „ Янова від 1/6 до 30/9 |
| | 3·25 | „ Ряшева, Любачева |
| | 3·30 | „ Брухович від 15/5 до 15/9 |
| | 3·40 | „ *) Самбора, Хирова |
| | | **Ніч** |
| 12·45 | 4·10 | До Кракова, Відня, Берлина |
| 2·51 | | „ Іцкан, Букарешту, Чорткова |
| | 5 50 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 |
| | 6·05 | „ Станиславова, Жидачева |
| | 6·15 | „ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від 1/5 до 30/9 |
| | 6·30 | „ Янова від 17/5 до 13/9 в будні дни |
| | 6 40 | „ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша |
| | 7·10 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·14 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята |
| | 9·20 | „ Підволочиск з Підзамча, Бродів |
| | 7·20 | „ Перемишля від 1/5 до 13/9, Хирова |
| | 9·55 | „ Янова від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята |
| | 10 42 | „ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина |
| | 10 55 | „ Кракова, Відня, Івонича |
| | 11·— | „ Підволочиск, Бродів з гол. двірця |
| | 11·24 | „ „ з Підз., Грималова, Заліщик |

### До Львова

| посп. | особ. | приходить |
|---|---|---|
| | | **День** |
| | 6·10 | З Кракова |
| | 6·20 | „ Черновець, Іцкан, Станиславова |
| | 6·50 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 |
| | 7·35 | „ *) Самбора, Хирова |
| | 7·40 | „ Янова на гол. дворець |
| | 7·45 | „ Лавочного, Борислава, Калуша |
| | 7·35 | „ Підволочиск на Підзамче |
| | 7·55 | „ „ „ гол. дворець |
| 8·10 | | „ Станиславова від 1/5 до 30/9 |
| | 8·15 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·55 | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 10·55 | „ Ярослава, Любачева |
| | 11·15 | „ Станиславова, Потутор |
| | 1·25 | „ Янова на гол. дворець |
| 1·30 | | „ Кракова, Відня |
| 1·40 | | „ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик |
| 2·15 | | „ Підволочиск на Підзамче, Гусятина |
| | 4·35 | „ Стрия, Самбора, Борислава |
| 2·30 | | „ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина |
| | 5 06 | „ „ „ Підзамче |
| | 5·30 | „ „ „ гол. дворець |
| | 5·55 | „ Сокаля, Белзця, Любачева |
| | 5·50 | „ Кракова |
| | 5·40 | „ Черновець, Жидачева |
| | 3·14 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята |
| | | **Ніч** |
| | 8·04 | З Брухович від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята |
| | 10·— | „ *) Самбора, Сянока |
| 12·20 | | „ Черновець, Заліщик, Делятина |
| 2·31 | | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 3·09 | „ Тернополя, Грималова на Підзамче |
| | 3·30 | „ Тернополя, Грималова на гол. дворець |
| | 6·20 | „ Іцкан, Підвисокого, Ковови |
| | 10·07 | „ Янова від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята |
| | 9 12 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята |
| | 8 25 | „ Брухович від 15/5 до 15/9 в будні дні |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева, Сянока |
| | 9·25 | „ Янова від 1/5 до 30/9 |
| | 9·50 | „ Кракова, Відня, Пешту, Сянока |
| | 9·20 | „ Іцкан, Чорткова, Гусятина |
| | 10·02 | „ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз. |
| | 10·40 | „ Лавочного, Калуша, Борислава |
| | 11·50 | „ *) Любіня вел. 15/5—15/9 в недїлї і сьвята |

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір.

**ЗАМІТКА.** Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

**За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).